

साहितः । इत्यजयपालः ॥ (यथा, विद्युर्वाहि-
तायाम् । २० । ४४ ।
“नाकाखे त्रिधते कश्चित् विहः शरशतरपि ।
कुशायेणापि संशुद्धः प्राप्रकालो न जीवति ॥”)
विहकर्मः, पुं, (विहः-कर्म इव पत्रमस्य ।) विह-
कर्त्री । इति भरतद्विरूपकोषः ॥ (विह्वी कर्त्री
यस्येति । कृतकर्मवेधे, त्रि ।)
विहकर्ता, स्त्री, विहकर्त्री । इति भरतद्विरूप-
कोषः ॥
विहकर्त्रिका, स्त्री, (विहकर्त्री । स्वार्थे कन् ।)
विहकर्त्री । इति शब्दरत्नावली ॥
विहकर्त्री, स्त्री, (विहः कर्म इव पत्रमस्याः ।)
दृशविशेषः । अकनादि इति भाषा । तत्-
प्रथयाः । पाठा २ अन्वष्टा ३ स्थापनी ४
श्रेयसी ५ रसा ६ एकाष्टौषा ७ पापचेली ८
प्राचीना ९ वनतित्तिका १० । इत्यमरः ॥
अविहकर्त्री ११ अविहकर्त्री १२ । इति
तट्टीका ॥ अविहकर्त्रिका १३ विह-
कर्त्रिका १४ । इति शब्दरत्नावली ॥ अन्यत्
याताशब्दे ऋषयम् ॥
विद्यमानः, त्रि, (विद् + शानच् ।) वर्तमानः ।
इति सञ्छन्दटीकायां भरतः ॥ (यथा, वैद्यके ।
“वासायां विद्यमानायाभाश्यां जीवितस्य
च ॥”)
विद्या, स्त्री, (विद्यतेऽर्थो इति । विद् + “संज्ञायां
समजनिषदनिपतैति ।” ३ । ३ । ६६ । इति
श्वप् ।) दुर्गा । इति शब्दरत्नावली ॥ गणि-
कारिका । इति शब्दचक्रिका ॥ ज्ञानम् । तत्पु
मोक्षे धीः । इति जटाधरः ॥ परमोत्तमपुरु-
षार्थसाधनीभूता विद्या ब्रह्मज्ञानरूपा । इति
नागोजीभट्टः ॥ मन्त्रः । यथा । शारदायाम् ।
“भान्तं वियत्नयनं श्वेतो मर्दिनि ठड्डयम् ।
अष्टाचरौ समाख्याता विद्या महिषमर्दिनी ॥”
विश्वसरे ।
“प्रबवाद्यां जपेद्विद्यां मायायां वा जपेत्
सुधीः ।”
महिषमर्दिनीमन्त्रः ॥
“दशाचरौ समाख्याता विद्या त्रिभुवनेश्वरी ।
प्रबवच्च तथा माया भवेद्विद्या पुनर्दृश ।
कामं प्रबवमित्युक्तं भवेद्विद्या पुनर्दृश ॥”
दुर्गामन्त्रः ।
“वाग्नीजाद्या यदा विद्या वाग्नीश्वरप्रदायिनी ।
कामाद्या च यदा विद्या सर्वकामप्रदायिनी ॥
सारमायादिका विद्या भोगमोक्षैकदायिनी ।
यज्ञीजाद्या भवेद्विद्या तद्गीतेनाङ्गकल्पना ॥”
अन्नपूर्णांमन्त्रः । इति तन्त्रसारः ॥ ॥ महा-
विद्या । कलौ तस्या नानाशक्त्यान्तमसौ पूजा
सर्वत्र भविता । अधुना वा वारोययादीपूजा
इति ख्याता । यथा,—
“अस्मिन् काले सुरेशानि प्रकाशो जायते भुवि ।
तमोधर्मस्य सर्वत्र देवताप्रतिमां सदा ॥
अदृष्ट्या च चतुर्दशां नवम्बां शनिभौमयोः ।

संक्रान्त्यां पञ्चदश्यां च पञ्चयोः भयोरपि ॥
कृत्वा तु पूजयिष्यन्ति महाविद्यां समैरवाम् ।
विद्याश्च विविधां देवि तथान्यप्रतिमां शुभाम् ॥
एवं हि तामसौं पूजामनित्यां च भवेत् कलौ ॥”
इति मायातन्त्रे १७ पटलः ॥
शास्त्रम् । तत्पु अष्टादशविधम् । यथा । शिवा
१ कल्पः २ व्याकरणम् ३ निरुक्तम् ४ ज्योति-
षम् ५ हृन्दः ६ ऋग्वेदः ७ यजुर्वेदः ८ साम-
वेदः ९ अथर्ववेदः १० मीमांसा ११ न्यायः १२
धर्मशास्त्रम् १३ पुराणम् १४ आयुर्वेदः १५
धनुर्वेदः १६ गान्धर्ववेदः १७ अर्थशास्त्रम् १८ ॥
यथा, विद्युपुराणम् ।
“अङ्गानि वेदाश्चत्वारो मीमांसा न्यायविकारः
धर्मशास्त्रं पुराणञ्च विद्या ह्येताश्चतुर्दश ॥
आयुर्वेदो धनुर्वेदो गान्धर्वश्चेति ते त्रयः ।
अर्थशास्त्रं चतुर्थं च विद्या ह्यष्टादशैव ताः ॥”
इति प्रायश्चित्ततन्त्रम् ॥ ॥
नीचादप्युत्तमा विद्या ग्राह्या यथा,—
“अर्धदानः शुभां विद्यामादहृतीवरादपि ।
अन्यादपि परं धर्मं स्वीरत्नं दुष्कुलादपि ॥”
इति मानवे २ अध्यायः ॥ ॥
विद्याप्रशंसा यथा,—
“ये बालभावात् पठन्ति विद्यां
ये यौवनस्था अधुना अदाराः ।
ते श्रोत्रनीया इह जीवन्लोकै
मनुष्यरूपेण नृगाश्चरन्ति ॥
भोजने भोजनं चित्तं न कुर्व्याच्छास्त्रसेवकः ।
सुदूरमपि विद्यार्थं ब्रजेत् गरुडवेगवान् ॥
ये बालभावात् पठन्ति विद्यां
कामातुरा यौवनवदचित्ताः ।
ते दृढकाले परिभूयमानाः
सञ्छन्मानाः शिशुरे यथालम् ॥
माता शत्रुः पिता वैरी वाको येन न पाठितः ।
न श्रोभते सभामध्ये हंसमध्ये वकी यथा ॥
विद्या नाम कुरूपरूपमधिकं प्रच्छन्नमन्तर्जनं
विद्या साधुजनप्रिया सुचिकरी विद्या गुरुणां
गुरुः ।
विद्या बन्धुजनार्तिनाशनकरी विद्या परं देवता
विद्या भोग्ययशःकुलोन्नतिकरी विद्याविहीनः
पशुः ॥
यद्दे चाभ्यन्तरे इयं लयं चैव तु दृश्यते ।
अशेषं हरणीयञ्च विद्या न द्विधते परैः ॥”
इति गारुडं ११०।११५ अध्यायौ ॥
अथ विद्यादानफलम् ।
“यस्तु देवा यद्दे निबलं विद्यादानं प्रवर्तयेत् ।
स भवेत् सर्वलोकानां पूज्यः पूजापदं ब्रजेत् ॥
विद्यादानं प्रवक्ष्यामि येन तुष्यन्ति मातरः ।
स्मर्यते हीयते येन विधिना तं श्रेयस्य नः ॥
विद्वान्मोक्षशास्त्राणि वेदान् स्वर्गादिवाध-
कान् ।
तद्ज्ञानौतिहासानि देया धर्मविद्वद्भ्ये ॥
गारुडं बालतन्त्रञ्च भूततन्त्राणि भैरवम् ।

शास्त्राणि पठनादानान् मातरः फलदा
ब्रह्माम् ॥
ज्योतिषं वेदशास्त्राणि कलाकार्यं स्वभाष्यतः ।
दानादारोग्यमाप्नोति गन्धर्वं लभते पदम् ॥
विद्याभ्यो वर्तते लोको धर्माधर्मश्च दृढये ।
तस्माद्विद्या सदा देवा इष्टादृष्टफलार्थिभिः ॥
महीदानञ्च गोदानं हैमवज्जतिला जलम् ।
धान्यदीपामदानञ्च महादानानि दानसु ॥
इहात्र जीयते दानं हीपदानं नराधिप ।
विद्या दृष्टिभवाप्नोति दीयमानापि निबन्धः ॥
एकोच्चारैश्च भूदानं दत्तं भवति भूमिप ।
नहि तद्विद्यते भूप देहपातादनन्तरम् ॥
विद्यादानं न तद्वत्स एकधा दृष्ट्या भवेत् ।
श्रतथा कोटिधा गच्छेद्विद्वान्त्र च पारगः ॥
राज्ञा तस्करदायाद्वैर्जलवद्भिस्सरीरुपैः ।
सर्वदानानि ह्यीधन्ते विद्या केनापि ह्यीयते ॥
विद्यादानान् परं दानं न भूतं न भविष्यति ।
विद्यादानेन दानानि नहि तुल्यानि बुद्धिमन् ॥
विद्या एव परं मन्त्रे यत्तत् पदमनामयम् ।
श्रेयसुत्पद्यते भक्तिर्भक्ता गुरुसुपासते ॥
स च विद्यागमान् वक्ति विद्या पुष्पाभिता
वृष ।
विद्याविवेकयोधेन शुभाशुभविचारिणाम् ॥
विद्यते सर्वकामान्तिस्त्रसाहिद्या परा मता ॥
विद्यादानान् परं दानं न भूतं न भविष्यति ।
येन दत्तेन चाप्नोति शिवं परमकारणम् ॥
विद्याविचारतत्त्वज्ञा राज्ञः सम्प्राग्गामिनः ।
सुज्जतेऽपि हि भोगानि गच्छन्ति परमां
गतिम् ॥
अन्वजा अपि यां प्राप्य क्रौडन्ते यद्हराक्षसेः ।
सा विद्या केन मीयेत यस्याः कोऽन्यः समो-
ऽपि न ॥
ज्वरेण कुञ्जरं हन्ति सर्वपथे तुरङ्गमम् ।
मथिकापदमात्रस्य विषस्य विषमा गतिः ॥
एवंविधं विधिं वत्स विद्यामन्त्रप्रभावतः ।
जीयते भक्तिं पुंभिरस्त्रसाहिद्या परात्परा ॥
नहि विद्या कुलं जातिरूपं पौरुषपात्रताम् ।
वश्यते सर्वलोकानां पठिता उपकारिका ॥
भूतैर्यहीता विश्वस्था दद्या वा मंहपन्नैः ।
विद्या उत्थापयेत् वत्स अन्वजस्थापि हृत्-
स्थिता ।
सर्वधामेव दृष्टानां विद्यादृष्टे हि मान्यता ॥
वयोदृष्टो हि शूद्राणां विद्यानां धनवान् यतः ।
अस्त्रियाणान् वीर्येण विद्यायां शास्त्रपारगः ॥
वित्तं बन्धुर्वयश्चैव तपो विद्या यथोत्तरम् ।
पूजनीयानि सर्वेषां विद्या तेषां गरीयसी ॥
गुरुशुश्रूषया विद्या पुष्कलेन धनेन वा ।
विद्यया लभ्यते विद्या चतुर्थी नोपलभ्यते ॥
यः क्षत्त्र्यान् सुहृन् दद्यात् मेरुतुल्यश्च काश्च-
नम् ।
स यदन्यायतः पृच्छेन्न तस्योपदिशेत् कश्चित् ॥
एवंविधं महाभाग विद्यारूपं हि वर्णितम् ।